Cesta 5

Občasník farního sboru v Kladně

Květen 2019

CESTA 5

Obsah:

Slovo faráře sboru

Oběti předcházejí vítězství

Podrobná zpráva o sborovém archivu

Pozvání

Slovo faráře

Leonardo Teca, farář

Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval? (1. Královská 8, 27)

Kde je Bůh? Známá otázka "zvídavých" dětí a "nechápavých" dospělých. Když říkám nechápaví, nemyslím nutně lidi mimo církve. Ta otázka „kde je Bůh?" nás doprovází často od dětství až do konce svého pozemského putování. Klade si ji svým způsobem i moudrý Šalomoun.

Matně si pamatuji na svoje první představy o Bohu a hlavně na nejasnou odpověď mého otce, bývalého baptistického kazatele.

Jednou jsem se zeptal otce, proč Bůh, o němž mluví pořád, nikdy nepřišel k nám domů? Otec mi řekl, že Pána Boha máme doma, a že to jednou pochopím. Tímto otec spustil moji fantazii, vlastně já tomu tenkrát věřil, že se Bůh schovává u nás doma před zlými lidmi (později mi došlo, že zlí lidé z tátových naříkání jsou vlastně marxisté). Pořád jsem přemýšlel, kde se tento Bůh v tom našem domě schovává. Někdy jsem se bál, aby mě v noci nevylekal. Ale trochu mě uklidňovalo, že otec o něm mluvil jen v superlativech, a tak jsem si říkal, že mi tento otcův přítel nemůže ublížit, zvlášť když jsme na něho tak hodní, že ho schováváme ve svém domě, aby mu zlí lidé neublížili. A když děda (otcův strýc) sem tam uklidnil svého synovce slovy *"však ti ten tvůj Bůh pomůže s nimi zatočit a dáte jim co proto"*, potvrdilo to moji domněnku, že otec se svým známým Pánem Bohem něco chystají proti marxistům. Bral jsem to také jako důvod, proč otec musel chodit často na výslech.

Později se moje fantazie posunula trochu jinam - Bůh se odstěhoval do vlastního domu. Když jsme šli do kostela, říkalo se, že jdeme do "domu Boha". V kostele jsem přemýšlel, kdo z těch lidí, kteří jsou vpředu s otcem, je tolik zmiňovaný Bůh. Když jsem ty lidi poznal lépe, jak chodili i k nám domu a nijak tajně, přestal jsem věřit, že někdo z nich je Bůh. Jmenovali se každý jinak a nikdo z nich nenesl jméno Bůh.

Pak jsem z toho všeho vyrostl a pochopil jsem, že s tím Bohem je všechno jinak a snad ještě složitější. Než jsem se smířil s tím, že Bůh je všude a nikde, byl jsem z toho zklamaný. Rozplynula se moje zvědavost z otcových slov "jednou to pochopíš". Nebylo moc co pochopit, jedině to, že to jednou pochopím. Moje zvědavost byla vlastně nahrazená vírou a nadějí.

Víte, těšíte se, že přijde čas, kdy něco pochopíte, a když nastane ten čas, dostane se vám odpověď jako od apoštola Pavla: *„Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne."* (1. Korintským 13, 12). Je to tedy hudba budoucnosti. Trochu nefér, ne? On mě zná dokonale, lépe než se sám znám, a já jeho jenom v hádance. Pak že ve víře není adrenalin...

Tou hádankou, v níž poznáváme částečně Boha, je naše víra, ke které jsme povoláni. Ve víře poznáváme Boha, sice jen částečně, ale zatím (aspoň pro mě) je to dostačující poznání. Ve víře

poznáváme Boha, jak nás oslovuje a vede, cítíme dotek jeho milosti a požehnání. Vytváříme společenství se všemi, kdo mají podobné zkušenosti víry. Naše kostely slouží tomuto účelu, ale víme, že se s Bohem nesetkáváme jen v kostele. Když to přijde, sejdeme se i v hospodě, pomodlíme se, zazpíváme Bohu chvalozpěvy, přečteme si Písmo, uslyšíme zvěst evangelia a v pokoji se rozejdeme do svých domovů doprovázení svým Bohem. O tom by mohli vyprávět kladenští evangelíci z 19. století, kteří byli u zrodu našeho sboru.

Toužili po zvěsti evangelia, pozvali si faráře z Prahy nejdřív do domu jednoho z nich, a protože jich bylo víc, a v domě se těsnali, našli si jiné místo, hospodu. Trvalo to 25 let, než si nakonec vystavěli kostel. Může v něm sídlit Bůh? Tak se ptal Šalomoun poté, co vybudoval Hospodinu dům. Šalomoun nečekal na odpověď, a modlil se dál ke svému Bohu. Můžeme se i my připojit k Šalomounově modlitbě: *„Ať jsou tvé oči upřeny na tento dům v noci i ve dne, na místo, o kterém jsi řekl, že tam bude dlít tvé jméno.“* (1. Královská 8, 29a)

Jako dítě jsem zvědavě čekal na den, kdy Bůh a otec zatočí se zlem, jako dospělý přijímám v duchu Pavlovy hádanky, tedy ve víře, že Bůh skrze svého Syna Ježíše Krista porazil zlo a dal nám vítězství, které prožíváme částečně jako v zrcadle, ale přijde den, kdy si ho užijeme naplno se svým Pánem a naším spasitelem.

Pokud takto věříme, můžeme za to Bohu děkovat. Děkujme mu, kdekoliv jsme, neboť Bůh naše díky uslyší vždy. Děkujme mu za odkaz předků, kteří před námi vedli boj víry. Děkujme mu za stopadesátiletou tradici veřejných evangelických bohoslužeb na Kladně, a za sto dvacet pět let kostela, v němž se pravidelně scházíme k bohoslužbě. Děkujme Bohu za to, že nás zná, že se nám dává poznat ve víře. Zná naše kroky, radosti, starosti, nedostatky, a nedokonalé snažení. Děkujme mu s důvěrou a nadějí, že naše budoucnost je v jeho rukou.

Oběti předcházejí vítězství
Kladenský diákon Miloš Balcar

Tento medailon je vzpomínkou na občana masarykovské Československé republiky, vlastence a příslušníka odboje za německé okupace bratra Miloše Balcara.

Narodil se dne 4. prosince 1909 v evangelické rodině v Horní Čermné u Lanškrouna ve Východních Čechách. Tam rodiče vlastnili malé hospodářství. Po povinné školní docházce se vyučil obuvníkem. V letech 1929 až 1931 prodělal vojenskou základní službu u hraničářského praporu a potom zde pokračoval jako déleslouží. Tehdy absolvoval zpravodajský kurz a získané vědomosti později využil plně v odbojové činnosti.

Rád pracoval s mládeží, a proto na doporučení absolvoval v Olomouci v letech 1933 až 1936 Misijní evangelickou školu, po jejímž úspěšném dokončení byl Synodní radou ČCE poslán do kladenského sboru. Tento sbor byl od roku 1936 po odchodu Jana Kučery do pražského sboru na

Smíchově bez faráře. Kazatelem tu byl bratr Ladislav Kubát z Prahy a bratr Balcar se věnoval hlavně dětem a mládeži. Bratr diákon učil náboženství, na kole objížděl venkovské školy, vedl nedělní školu a sdružení mládeže, vypomáhal v duchovní správě a kázal. Velmi oblíbený byl v Buštěhradě, největší kazatelské stanici kladenského sboru. Když byl v roce 1937 zvolen bratr farář Hynek Zdík Široký, zůstává bratr Balcar jeho pomocníkem. Po praktické zkoušce staršovstvem byl v červnu 1938 zvolen diákonem. Po složení další zkoušky v červnu 1939 nabyl práva pomocného učitele.

Foto: Miloš Balcar sedí vlevo, vpravo je farář Hynek Široký

Jako hraničář prodělal v září 1938 mobilizaci československé branné moci. Po obsazení celé republiky Němci dne 15. března 1939 vznikla v Kladně odbojářská organizace. Byla to skupina Radoslava Seluckého, která zpravodajsky pracovala pro Sovětský svaz. Miloš Balcar se do její aktivity plně zapojil pod krycím jménem Jiří. Činnost se týkala především válečné výroby v kladenském podniku Poldi, kdy byly prostřednictvím mrtvých schránek předávány informace hlavně o výrobě pancířů včetně vzorků či výrobní dokumentace; nebo o klikových hřídelích pro letecké motory v Junkersových závodech.

Bohužel se však do skupiny dostal i agent gestapa Bednář a odbojáři byli postupně pozatýkáni. Bratr Miloš Balcar byl zatčen 11. března 1941. Část kladenské sokolovny sloužila tehdy jako dočasné vězení, sem byli zpočátku umístěni členové této skupiny. Sokolovnu spravovali manželé Holečkovi, kteří umožňovali hovory s příbuznými, předávali potraviny a dopisy. Byl pak ale zaveden zpřísněný režim jako v koncentračním táboře a vězňové později převezeni do Německa. Celkem 58 kladenských odbojářů – vlastenců – tam bylo Volsgerichtem (Lidovým soudním dvorem) odsouzeno k trestu smrti za přípravu velezrady. Za Miloše Balcara prosil synodní senior německé úřady o milost, ale marně. Nebylo mu ani dopřáno vidět svého syna, který se narodil až po jeho zatčení.

Život Miloše Balcara vyhasl německou rukou. Před před 76 lety dne 8. září 1943 ráno byl oběšen v Berlíně – Plötzensee. Zemřel, abychom my mohli žít. Čest jeho světlé památce a nezapomínejme.

Dodatek:

Roku 1942 se sboru nesmírně bolestně dotkla tragédie Lidic. Rodina Strakových - otec a dva synové (mladší Bohumil, ročník 1922, byl členem naší mládeže) byli zastřeleni; matka byla odvlečena spolu se všemi ženami z Lidic do koncentračního tábora. Vrátila se až po skončení války.

Za druhé světové války byli dalšími postiženými také dva členové sdružení mládeže sboru ročníku 1924, kteří byli totálně nasazení do Německa jako levné pracovní síly - Zdík Široký v Magdeburgu a Zdeněk Heran v Halle.

Podle článku Oldřicha Gregara „Oběti předcházejí vítězství“ (Kostnické jiskry 25/2018) a podle vzpomínek sestry Boženy Duškové a sestry Věry Lažnovské sestavil Milan Pohl.
Foto archiv Boženy Duškové.

Náš sbor a jeho archivní fond 1918 – 2015

Výběr z rozsáhlejšího dokumentu od Věry Junové

Historie původce fondu

Archivní fond Farního sboru ČCE v Kladně vznikl na základě činnosti
Sboru evangelické církve helvetského vyznání v Kladně.

Situace :

Kladensko bylo následkem silného a dlouhotrvajícího protireformačního tlaku pouze katolické. Teprve po vyhlášení Tolerančního patentu Josefem II. r. 1781 se přece jenom začala nesměle probouzet „víra otců“ v někdejších protestantských rodinách.

Vývoj :

První zmínka o evangelících na Kladensku, nalezená v archivních materiálech, se vztahuje přibližně k roku 1810. V této době byl založen evangelický hřbitov v Dobrovízi. Z roku 1826 byly nalezeny doklady o jeho údržbě a opravách. Dokumenty přinášející více informací se objevují v r. 1881 – kniha schůzí a kniha saláru. Ale až od r. 1893-4 vzniká bohatší archivní materiál – jedním z důvodů je i stavba vlastního kostela.

Po vydání Protestantského patentu v r. 1861 se začínají objevovat první evangelíci, hledající sborové zázemí veřejně. Z podnětu rodiny Aksamitů byl v r. 1869 pozván pražský farář, Benjamin Košut ze sboru U Klimenta, jako evangelický kazatel do Řebče.
První tři shromáždění proběhla v Řebči, nyní Hřebči, a dále se na různých místech konala již v Kladně. Tak se na Kladensku 4. 4. 1869 konalo, pravděpodobně první veřejné evangelické shromáždění po r. 1620, a to i přes zákaz místního starosty. /Více viz. arch. fond: Sbor evangelické církve H.V. v Kladně/.

Na základě působení faráře Benjamina Košuta byla v r. 1869 založena kazatelská stanice klimentského sboru, dále v r. 1872 vznikl filiální sbor a v r. 1912 byl prohlášen samostatným farním Sborem evangelické církve H.V. v Kladně.

Vznik samostatného Československa, 28. 10. 1918, přinesl pro evangelické církve zásadní změny. Již 17. - 18. 12. 1918 se ve Smetanově síni Obecního domu v Praze konal generální sněm, který naplnil již dříve připravovanou myšlenku o vzniku samostatné české národní církve, navazující na českou reformaci. Na základě rozhodnutí sněmu vznikla sloučením dvou největších českých evangelických církví augsburského /luterského/ a helvetského /kalvínského/ vyznání Českobratrská církev evangelická.

Osobnosti :

V době do r. 1918 se na růstu duchovním i hmotném podíleli tito faráři a vikáři:

far. Benjamin Košut	od r. 1869	duchovní základ sboru
vik. František Urbánek	1892 – 1894	první vlastní pracovník pro Kladno
vik. Josef Souček	1894	stavba kostela
far. Jaroslav Řepa	1904 - 1906	příst. fary + sálu, 1. bydlící v Kladně
vik. a far. Stanislav Čapek	1906 – 1919	kruchta, varhany aj., válečná léta

V některých obdobích byli posilou sboru pracovníci z řad vikářů nebo studentů bohosloví jako pomocníci faráře. Potřeba výpomoci byla aktuální v době rozkvětu sboru, v tzv. přestupovém hnutí. Zřizováním kazatelských stanic / Buštěhrad, Švermov, Unhošť/ a rozšiřováním působnosti kazatelské stanice v Rakovníku /Senomaty, Křivoklát, Nové Strašecí / se sbor stával neúměrně rozsáhlý. Také i v pozdějším čase neobsazeného kladenského sboru bylo zapotřebí práce administrátorů.

Faráři a další duchovní pracovníci sboru po r. 1918 :

/Seznam byl vypracován dle sborníků: Jubilejní kniha československé evangelické rodiny 1781-1931, Církev v proměnách času 1918-1968, dle možnosti také porovnáním s archivními dokumenty./

far. Stanislav Čapek	**1912 -1919**	
far. Ladislav Funda	**1920-1931**	
far. Jan Kučera	**1932-1936**	
vik. Jan Amos Verner	1938-1940	první pracovník pro Rakovník
diak. Miloš Balcar	1937-1940	diakon a učitel náb., popraven nacisty
vik Bohuslav Šlégr	1940-1944	pomocník faráře pro Rakovník /Thst/
far. Hynek Zdík Široký	**1937-1951**	
diak. Jaroslav Soběslavský	1942-1944	diakon /Thst/
diak. Zdeněk Navrátil	1944	diakon /Thst/
vik. Jan Jiříček	1944-1945	
vik. František Novák	1944-1946	pomocník far. pro Rakovník
vik Jan Milíč Lochman	1949-1950	pomocník faráře pro Rakovník
vik. Zdeněk Soušek	1950-1953	vikář pro Rakovník
Eva Peroutková /Nechutová/	1951-1952	učitelka náboženství, Rakovník

vik. Eva Nechutová 1954-1956-(1958) vik. pro **Rakovník /od r. 1956 samostatný sbor/**

far. Josef Sládek **1951-1960**
far. Bohumír J. Sedliský **1961-1970**
vik. Marie Molnárová **1971-1995**
administrace sboru : 1995-1998
vik. Jean Nicolas Fell r. 1996 /ze Švýcarska/, far. Jiří Štorek, far. Blahoslav Hájek, vik. Dana Rotkovská, far. Jaroslav Vetter, Jiří Ort - ordin. presb., far. Pavel Kalus.
far. Daniela Brodská **1998-2015 /**V létech 1999-2013 mentorka pro vikariáty/
Vikariáty:
Martina Šeráková – Vlková 1999-2000
Veronika Palátová 2001-2002
Magdalena Štajfová 2003-2004
David Najbrt 2005-2006
Debora Hudcová 2009-2010
Dušan Ehmig 2012-2013
far. Leonardo Teca (Angola) **od r. 2015**

Územní působnost:
Působnost farního sboru v kladenské oblasti - opsáno dle záložek ze dvou starých kartoték členů, uvádějících názvy obcí i oblasti kazatelských stanic:

Oblast kladenská:
Rozdělov, Dříň, Švermov I-III, Dřetovice, Družec, Kam. Žehrovice, Libušín, řítočno, Olšany, Brandýsek, Koleč, Pchery, Stehelčeves, Třebichovice, Blevice, Kvíc, Zájezd.

Štítky v blíže neoznačené části:
Smečno, Srby, Nová Studnice, Tuchlovice, Lány,
Kačice, Běloky, Doksy, Lhota, Drnek, Běleč.

Oblast kazat. stanice Švermov:
Švermov I-III, Dubí, Újezd, Vrapice.

Oblast kazat. stanice Buštěhrad:
Buštěhrad, Čičovice, *Hřebeč*, Lidice, Makotřasy, Středokluky.

Oblast kazat. stanice Unhošť:
Unhošť, Bratronice, Červený Újezd, *Dobrovíz*, Kyšice, Svárov, Pavlov, Nouzov, Horní Bezděkov, Hostouň, Pletený Újezd, Velké Přítočno, Velká Dobrá.

Obdobný dokument pro část rakovnickou nebyl nalezen.
Kartotéka se nachází pouze u KS Senomaty – Arch. fond ČCE v Kladně
/Kartotéku obsahuje také Arch. fond ČCE v Rakovníku/.

Vývoj a dějiny fondu

K archivu ČCE v Kladně byly vyhotoveny tyto soupisy / viz. C VIII /1 / :

Prohloubený soupis fondu 1881 – 1970
vyhotovil: Bohumír J. Sedliský 13. 12. 1970

Inventární soupis archivních fondů reformovaného a českobratrského evangelického sboru
1881 – 1983
vyhotovila: Miloslava Rychetská 25.– 26. 11. 1991

/Archivní fond – Českobratrské církve evangelické v Kladně 1919 – 2015
vyhotovila: Věra Junová 2019 /

Archiválie byly uchovávány v budově kostela a fary. V raném období vzniku archivu není známo, jakým způsobem bylo s dokumenty pracováno. První soupis, který byl nalezen, vznikl asi padesát let od počátku ČCE /1918/. Po tomto soupisu
faráře B. J. Sedliského v r.1970 byly spisy seřazeny v pořadačích a uloženy ve skříni v kanceláři.
V dalších létech materiálu přibývalo a pro uskladnění byly pravděpodobně použity nearchivní krabice. Kostel i sborový dům procházel mnoha opravami i většími rekonstrukcemi. Přemísťování archivu tak bylo nutné. Několik let byl sbor neobsazen a v administraci se střídalo více farářů, kteří dle možnosti spravovali i archiv. Sborový archivář nebyl určen a tak některé důležité památky a dokumenty byly v té době opečovávány odděleně přímo farářem /Aksamitova kronika/, kurátorem /účty/ nebo i členy sboru.

V r. 1991 byl proveden druhý inventární soupis M. Rychetskou, který již archiválie rozčlenil do fondu reformovaného sboru a fondu ČCE. Archiv byl uspořádán do balíků s popiskami a volně uloženými knihami v prostoru fary.

V r. 2019 byl fond přemanipulován dle současných požadavků. Vodítkem pro zpracování byly *Obecné zásady pořádání a inventarizace archivního materiálu* – pomůcka pro FS ČCE z r. 2004, vytvořená PhDr Evou Fialovou.

Veškerý materiál byl doplněn, proskartován, systematicky seřazen a uložen do archivních krabic s popisky. V současnosti probíhá jednání o obstarání vhodné skříně pro uložení archiválií. Tento *Soupis* je vytvořen pro potřebu archivu /viz. C VIII/1d/, faráře, archiváře a Ústředního archivu ČCE v Praze.

Archiv stále plní svůj účel poskytováním informací u příležitostí různých výročí, dotazů soukromých osob aj. Dotazům pro badatelské účely nebylo možno prozatím plně vyhovět z důvodu neodborné manipulace při vyhledávání dokumentů v balících v předešlých letech.

Archivní charakteristika fondu a jeho uspořádání

Archivní fond 1918–2015 mapuje 97 let činnosti nejen FS ČCE v Kladně, ale je zároveň úzce spjat se sborem rakovnickým, který byl již od r. 1915 po tři období jeho součástí. 2 x jako kazatatelská

stanice a jednou jako filiální sbor / 1915-1939 KS, 1939-1956 filiálka, *1956-1998 samostatný farní sbor,* 1998-2010 opět KS/.

V r. 2010 KS v Rakovníku zanikla a veškeré dokumenty byly převezeny do Kladna – včetně let 1956-1998 samostatného sboru, pro něž byl uspořádán samostatný *Archivní fond FS ČCE v Rakovníku 1956-1998.*

Další část archivního materiálu vznikala existencí kazatelských stanic obhospodařovaných přímo mateřským sborem Kladno /Buštěhrad, Švermov-Hnidousy, Unhošť/ nebo pro územní blízkost filiálním sborem v Rakovníku /Senomaty, Křivoklát, N. Strašecí/.

Veškerá dokumentace kazatelských stanic je uložena v hromadném souboru pod názvem: *FS ČCE v Kladně - kazatelské stanice 1919-2010 pod označením C V/1-8.*

Archivní materiál Spisů je poměrně zachovalý. V části Knih jsou u starých dokumentů narušené hřbety a vazby. Také celistvost písemností není vždy plně zachována.

Přesto dokumenty poskytují jak celkový obraz určitých časových úseků, tak mnoho zajímavých informací v jednotlivostech. Nabízejí pohled do duchovní sféry /témata přednášek, programy bohoslužeb, biblických hodin, činnosti různých odborů, způsoby vzdělávání dětí a mládeže, činnost pěveckého sboru, vedení sboru ze synodní rady i pražského seniorátu/. Vedle toho se nutně promítají i pohledy na aktuální témata své doby vně církve.

Dokumenty jsou rozděleny do základní archivní osnovy:

A Listiny
B Knihy
C Spisy*/dokumenty ve formě volných listů/
D Účty*
E Mapy a plány
F Fotografie*
G Ostatní památky

Každá **archiválie** je označena **inventárním číslem** a **číslem dokumentu.**
Spisy /příp. Účty, Fotografie/ mají místo č. dokumentu přidělenu **signaturu.**

Inventární číslo	Signatura*	Obsah	Časový rozsah	Číslo dokumentu	Číslo kartonu

V části **B Knihy** jsou pod čarou vyjmenovány knihy, které mají časový přesah a pokračují v jiném archivním fondu /např. reform. sbor x ČCE , Rakovník KS x samostatný sbor apod./
Časové přesahy jsou označovány kulatými závorkami.

C Spisy* /signatura/. Jsou číslovány římskými číslicemi, které udávají téma spisu a dále arabskými číslicemi pro podrobnější členění, příp. ještě malými písmeny abecedy

Příklad signatury:

C VI / 2 b **C = jedná se o Spis,**
VI = téma – Farní sbor ČCE v Kladně 1919-2015
2 = konkrétně – Matriční záležitosti 1919-1948
b = podrobné členění – Ohlášky oddavek 1919-1937

Ostatní archiválie mají místo signatury číslo dokumentu**.**

Spisy jsou zbaveny nadbytečných kopií, opakujících se informací a jsou rozčleněny do 8 tematických skupin:

C I ZMĚNY HRANIC SBORŮ 1939-1953
Zde jsou soustředěny veškeré nalezené dokumenty ke změnám, jež vznikaly na základě rozhodnutí kopírovat vzniklé politické okresy. Ale také pro potřebu sborů upravit správu kazatelských stanic vzhledem k územní rozsáhlosti sboru.

C II EVANGELICKÝ HŘBITOV DOBROVÍZ 1927-1957
Byl založen několika evangelickými rodinami jako soukromý a měl být připojen ke kladenskému sboru. Jeho vlastnictví dlouhodobě nejasné. Zde první zmínka o evangelících r. 1826 - viz. arch. fond Evangelické církve H. V. v Kladně (1826)-1869-1918.

C III KURIOZA – T.G. MASARYK 1923,1937,1938,1957.
Několik dopisů ohledně osobnosti TGM + zápisy v KNIHÁCH o platbě saláru jeho rodiny.

C IV FS ČCE KLADNĚ – FILIÁLNÍ SBOR RAKOVNÍK 1939-1956
Jako filiální sbor se staral i o kazatelské stanice Senomaty, Křivoklát, Nové Strašecí – viz. soubor Kazatelské stanice C V.

C V FS ČCE V KLADNĚ – KAZATELSKÉ STANICE 1919-2010
Buštěhrad, Švermov-Hnidousy,Unhošť; Rakovník, Senomaty, Křivoklát,N.Strašecí.

C VI FARNÍ SBOR ČCE V KLADNĚ 1919-2015
Část C VI má obsáhlý materiál. Pro lepší orientaci je rozdělen ještě **do čtyř historických období**: 1919 – 1948, 1949 – 1968, 1969 – 1989, 1990 – 2015.

Každé ze čtyř období je rozčleněno na informace o životě sboru, matričních záležitostech, hospodářských věcech a další dle potřeby.

Poznámka:
Pod sign**. C VI / 19** jsou uloženy **3 lístkové kartotéky**. Větší formáty karet jsou pravděpodobně nejstarší nalezené. Kolem r. 1940 byla kartotéka uspořádána a pokračovala v poválečných letech péčí působících farářů. V r. 1999 byla nově zrevidována a přepsána na nové tiskopisy far. D. Brodskou. Po r. 2015 byla kartotéka převedena **do počítačové podoby**.

C VII KLADENSKÝ SBOR VE VZPOMÍNKÁCH 1940-2012
Mezi vzpomínkami členů sboru je nejcennější památkou tzv. Aksamitova kronika z r. 1940 a 1953, která je zdrojem informací o prvopočátku i dalších letech kladenského sboru.

C VIII ARCHIVNÍ VĚCI ČCE V KLADNĚ 1947-2015-(2019)
Soupisy, oběžníky, korespondence, soupis článků o životě sboru ze starých církevních časopisů.

Odpověď na dotaz z velikonočního dopisu

Dotaz:
U tzv. poslední večeře sedělo 13 lidí, Ježíš a jeho dvanáct učedníků. Pro jednoho z nich svátky skončily fatálně. Kdo to byl?
Odpověď:
Jidáš. Pokud nesouhlasíte s touto odpovědí a máte jinou, řekněte ji br. farářovi: +420 739 244 626.

Pozvání

PROGRAM SBORU NA ČERVEN 2019

Datum	Kazatel/ka
2. 6. 2019 9:00	**Neděle Exaudi Vysluhování svaté Večeře Páně** Leonardo Teca
9. 6. 2019 15:00	**Neděle Svatodušní Vysluhování svaté Večeře Páně** Host Daniel Ženatý (synodní senior ČCE)
16. 6. 2019 9:00	**Neděle Trinitatis** Host Dr. Ernst Uhl
23. 6. 2019 9:00	**Neděle první po Trojici** Leonardo Teca **Schůze staršovstva**
30. 6. 2019 9:00	**Neděle druhá po Trojici** Leonardo Teca

Po každých bohoslužbách se koná setkání u kávy a čaje v sále sboru.

Den	**Čas**	**Program**
Úterý	16:15	katecheze nejen pro dorost
Úterý	19:45	zkouška zpěvu
Středa	14:00 (5. a 19. 6.)	biblické hodiny nejen pro seniory
Čtvrtek	16:00	katecheze
Pátek	15:00	konfirmační příprava

Máte-li zájem, bratr farář Leonardo Teca se s vámi rád setká i v jiném čase,
kontakt: tel.: +420 312 247 442, e-mail: motema@seznam.cz

Cesta 5, občasník Farního sboru Českobratrské církve evangelické na Kladně.
Jarní vydání, květen 2019. Uzávěrka tohoto čísla: 25. 5. 2019.
Adresa: Generála Klapálka 1394/37, 272 01 Kladno. Telefon: +420312247442
Redakce: Leonardo Teca Sazba: Milan Pohl
Tisk: Jan Jindra, Leonardo Teca